

Ipsa etiam primaria Pictorum sedes non aliam, quam Britannicam originationem agnoscit, Eedenburgum dico, quam CASTRVM ALATVM vocat Ptol. Aden enim ala Britannice dicitur. Nec in argumenti locum arripiam, quod non nulli Pictorum reguli Bridii sint dicti, id est Britannice, ut saepe diximus, depicti. Ex his utique linguam Pictorum à Britannica non diversam fuisse, & proinde gentes non diversas non absurde concludatur; Licet Beda de Britannorum & Pictorum linguis quasi discretis loquatur, quo loco pro dialectis linguas dixisse videatur.

Nec est cur quis miretur, quod Picti gentibus suis Britannis tantas clades intulerint, cum videamus hodie in Hibernia illos qui Anglici parent imperio, nullos adeo infestos hostes habere, quam gentiles suos sylvestres Hibernicos. Quemadmodum enim, ut Paulus Diaconus habet, Gothi, Hyppogothi, Gepidi, & Vandali, nomen tantum mutantes, una eademque lingua usi, infestis signis saepe inter se concurrerunt; sic etiam Picti, & Britanni, maxime cum hi jam essent Romanorum socii. Hæc erant, qualiacunque sunt, quæ mihi manum quasi injecerunt, & animum fere induxerunt, ut Pictos Britannorum reliquias judicarim: sed hæc forsitan elevat Bedæ authoritas, & vincat valeatque præ his conjecturis (si placet) tanti viri ex aliorum relatu traditio.

Pictos hos in DICALIDONIOS & VETVRIONES dividit Ammianus Marcellinus, Deucalidonus legerim ego, & occiduam Scotiæ oram, qua Deucalidonus Oceanus irrumpit infedisse existimo. Quanquam hos sic dictos, quasi nigros Calidonios opinatus fuerim (Dee enim nigrum Britannis significat) quemadmodum Hiberni hodie ejus tractus Scotos, Duf Allibawn, id est Nigros Scotos vocant, & Britanni prædones ex hac ora mare infestantes, Illu du, id est Exercitus ater, dixerunt. A situ tamen nomen traxisse conjectare licet. Etenim Deheu Caledonii, Caledonios dextrorum habitantes, id est ad occasum notat. Ut Picti alii qui sinistrorum tenuerunt, id est ad ortum, (quem sinistram plagam vocat Ninnius) Vecturiones dicti fuerant, deflexo fortasse à Chythic vocabulo, quod sinistram Britannis significat, quos VERNICONES corrupte apud Ptolemaeū dici suspicantur nonnulli. Antiquum fragmentum Saxonicum Pegeon vocare videtur, sic enim inimicam Britannis gentem nominat, cum ipsis Pictos Pehtis & Peothas veteres Angli appellarent. Vnde apud Whitkindum Pehtii, pro Picti passim legitur.

Mores horum priscorum, & barbarorum Britannorum qui postea in Pictorum nomen abierunt, è Dione, & Herodiano jam antea descripsi mus. Nunc supereft, ut attexam, Cum inclinato imperio, Romani parum providi è Barbaris cohortes conscriberent, quosdam ex his Pictis ab Honorio, pacatis ubique rebus, in militiam Romanam allectos, & Honoriacos dictos fuisse. Qui

sub Constantino Tyranno illo ob spem nominis electo, Piræni claustris patefactis, barbaros in Hispaniam immiserunt. Demumque cum pri-
mum per se, postea cum Scottis fœderatis hanc Romanorum provinciam afflixissent, serius mi-
tescere coeperunt: Australes à Ninia sive Nini-
ano Britanno viro sanctissimo ad Christum con-
versi circa annum Salutis 430. Septentrionales
vero qui arduis atque horrentibus montium ju-
gis erant ab Australibus seclusi, à Columbano ex
Hibernia Scoto eximia etiam sanctitatis mona-
cho anno DLXV, qui illos undecunque hause-
rat, Pascha à Luna decimaquarta Martii ad vice-
simam sed semper die Dominica celebrare, &
alia forma tonsuræ quam Romani, sc. quæ coro-
næ speciem imperfectam præ se ferret, uti do-
cuit. De quibus diu in hac insula acriter discepta-
tum, donec Naitanus Rex Pictorum suos ad cat-
holicam observantiam ægre perduxit. Quo se-
culo Sanctorum limina Picti plurimi, ut tunc fe-
rebant tempora, devoti adierunt, & inter alios
qui in S. Petri Basilicæ antiquitatibus his verbis
memoratur, (ASTERIUS COMES PICTO-
RVM, ET SYRA CVM SVIS VOTVM SOL-
VERE) Demum à Scottis ex Hibernia influenti-
bus ita fuerunt obtriti, ut circa annum salutis
D CC XL, prælio funestissimo debellati, aut peni-
tus extinti, aut paulatim in eorum nomen, &
nationem conceperint. Quod idem accidit po-
tentissimæ Gallorum nationi, qui à Francis de-
victi in Francorum nomen sensim quasi commi-
grarunt.

Quod Panegyricus innuit ante Cæsaris tem-
pora Britanniam, Pictis & Hibernis hostibus seminudis
assuetam fuisse, more sui temporis loqui videtur,
certe Picti nomine, eo tempore in Britannia
non erant.

Quod etiam Sidonius Apollinaris in Panegy-
rico ad socerum cecinerit,

Victoria Cæsar

Signa Caledonios transpexit adusque Britanos,
Fuderit & quanquam Scotum, & cum Saxone Pictum:
Non possum non exclamare cum altero Poëta,
Sit nulla fides augentibus omnia Musis.

Hæc Cæsar effuse in suis ipsius laudibus prodigus
nunquam reticuisse, si modo præstissem. Sed hi
non dissimiles videntur bonis illis, & doctis hac
estate scriptoribus, qui dum Cæsar's historiam
consarcinant, illum Francos in Gallia, & Anglos
in Britannia devicisse scribunt, cum illo tempore,
nec in hac Anglorum, nec in illa Francorum no-
men vel fando auditum fuisset, utpote qui multis
post sæculis in has regiones devenerunt.

Pictones Galliæ eandem cum nostris Pictis fuisse Pictones.
gentem, cum Ioanne Picardo credere non au-
sim, cum Pictorum nomen in Gallia etiam Cæ-
sar's ætate fuerit celeberrimum, & nostri nus-
quam Pictones dicantur: uno tantum Panegy-
rici loco Pictorum pro Pictorum librariorum incu-
ria subrepisse scio.

Deucaldo-
ni.
Vecturio-
nes.

Pictorum
mores.
Pagina
18, &c.

Blondus.
Honoriaci.

Asterius
comes Pi-
ctorum.